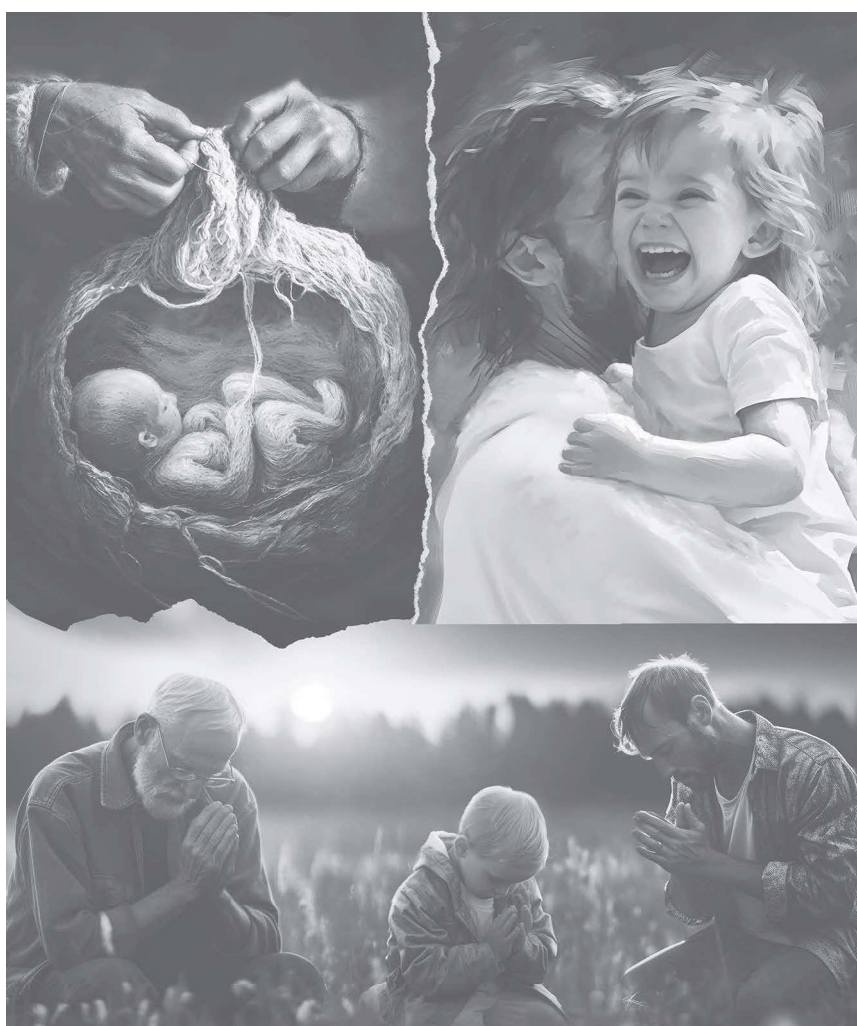

La vida, bona notícia

Jornada per la Vida

Missatge dels bisbes
de la Subcomissió Episcopal
per a la Família i Defensa de la Vida

Dilluns, 8 d'abril del 2024

© Editorial EDICE
Edifici «SedeSapientiae»
C/ Manuel Uribe, 4
28033 Madrid
Tlf.: 91 171 73 99
edice@conferenciaepiscopal.es

MISSATGE DELS BISBE A LA JORNADA PER LA VIDA

La vida, bona notícia

A la solemnitat de l'Encarnació celebrem que la Mare de Déu, per obra de l'Esperit Sant, va concebre el Salvador. Aquest esdeveniment representa la culminació de la promesa divina de redempció i revela l'amor incomparable de Déu cap a la humanitat.

En aquest missatge volem proposar que la vida sempre és una bona notícia i així ha de ser rebuda i valorada i cuidada, des de la concepció fins a la mort natural.

La vida és un do

Una primera consideració, que té conseqüències importants, és que la vida és un do de Déu, no un dret absolut a la lliure disposició del criteri humà. Precisament, el motiu més profund pel qual la vida ha de ser considerada una bona notícia és que és un do de Déu. La diferència entre do i dret és que el do és una cosa que acollim perquè se'ns lliura, mentre que el dret és una cosa que nosaltres podem exigir, amb els seus límits en el cas de la vida, com hem indicat. Una altra diferència que tenir en compte és l'existent entre regal i do, perquè el regal és una cosa que se'm dóna perquè en disposi com vulgui, mentre que el do implica una tasca, una responsabilitat.

A l'inici de la vida

El fet que la vida sigui un do i una bona notícia ens convida a acollir-la sempre incondicionalment. Per això cal ajudar les mares que reben aquesta notícia de manera esperada o inesperada perquè puguin descobrir que la vida que porten al seu si realment és una bona nova. «El valorar positivament la maternitat és encara més important en aquest moment, ja que l'alliberament de la dona, per a alguns corrents del

feminisme, passa per l'alliberament de la maternitat»¹. Considerem que aquesta valoració positiva de la maternitat i de la vida humana naixent ha d'implicar ajudes efectives integrals (no només econòmiques) perquè, d'una banda, les mares que afronten un embaràs inesperat puguin seguir gestant el seu fill sense problemes i, de l'altra, perquè les famílies puguin plantejar-se lliurement i responsable la possibilitat de concebre un nou fill (més encara en la situació d'hivern demogràfic que patim).

Sent una bona notícia no cal oblidar que la vida és un do. Això implica que la vida només pot ser acollida, però no hi ha cap dret absolut a tenir un fill. És cert que cal acompanyar les parelles que tenen un fort desig de ser pares, però experimenten dificultats per concebre. Seran bons els avenços mèdics que ajudin a detectar les causes de l'esterilitat, intentant posar-hi remei, però no s'haurà de fer servir la tècnica per produir de manera artificial la fecundació. Això s'agreuja quan, per obtenir un nadó, es va a un ventre de lloguer. El dia 8 de gener passat, en el seu discurs² als membres del cos diplomàtic acreditat davant de la Santa Seu, el papa Francesc va abordar, entre altres temes, la deplorable pràctica de la maternitat subrogada, recordant que «ofèn greument la dignitat de la dona i del nen», i «es basa en la explotació de la situació de necessitat material de la mare». A més, ha subratllat que "un fill és sempre un do i mai l'objecte d'un contracte". Ens congratulem amb la forta crida que ha fet el sant pare, demanant a la comunitat internacional que es comprometi a prohibir universalment la pràctica de la maternitat subrogada, i ens unim a aquesta petició.

En el transcurs de la vida

Reconèixer que cada vida i tota vida és una bona notícia implica la cura de cada vida humana especialment en les situacions de fragilitat. En considerar la vida de cada ésser humà, no ho podem fer de manera aïllada, com si fóssim individus independents; «avui

¹ Conferència Espiscopal Espanyola, *El Déu fidel manté la seva aliança*, 21. <https://www.vatican.va/content/francesco/es/events/event.dir.html/content/vaticanevents/es/2024/1/8/corpo-diplomatico.html>

² <https://www.vatican.va/content/francesco/es/events/event.dir.html/content/vaticanevents/es/2024/1/8/corpo-diplomatico.html>

estem davant la gran oportunitat de manifestar la nostra essència fraterna, de ser altres bons samaritans que carreguin sobre si el dolor dels fracassos, en comptes d'accentuar odis i ressentiments»³. Sense voler ser exhaustius, denunciem el tràfic de persones i l'esclavatge modern perquè són clares violacions de la dignitat humana, ja que redueixen les persones a mers objectes d'explotació econòmica i física; afirmem que cal pal·liar les situacions de pobresa extrema, perquè són molts els que no tenen accés a recursos bàsics com aliments, aigua potable, atenció mèdica i habitatge digne; hem de revisar les nostres actituds envers les persones migrants, evitant el desinterès i els prejudicis; cal evitar que hi hagi persones en condicions de treball inhumanes, amb salaris injustos i manca de drets laborals bàsics, cosa que priva els treballadors de la seva dignitat en tractar-los com a mers instruments de producció en lloc d'éssers humans amb necessitats i aspiracions legítimes. En definitiva, cal fomentar la coherència en el nostre plantejament de concebre la vida com a bona notícia, perquè això no es refereix només a algunes realitats.

Al final de la vida

També a l'ancianitat i la malaltia terminal la vida continua sent una bona notícia. Hem d'anar amb compte per no actuar segons el criteri que en aquests moments la vida ja és una càrrega pesada que cal eliminar. No oblidem que

el poder total sobre la pròpia vida mai no ha estat un bé absolut. Hi ha àmplies zones de la nostra vida en què no exercim aquest control, sinó que depenem d'altres, tots en som dependents i alguns de molt dependents. Vincular-nos sempre és donar-nos. No ho podem dominar tot i sempre, però sí estimar sempre [...]. On més es manifesta el do humà és en els qui no tenen el poder sobre ells mateixos i necessiten radicalment els altres⁴.

Aquesta cura s'ha de donar principalment en el context de la família. Cal donar suport efectivament a les famílies perquè puguin atendre la gent gran.

³ papaFrancisco, encíclica *Fratelli tutti*, 77.

⁴ Conferència Episcopal Espanyola, *El Déu fidel manté la seva aliança*, 43.

Acabem convidant a aixecar la mirada a la vida eterna perquè la nostra existència transcendeix els límits temporals d'aquest món. A través de l'encarnació de Jesucrist, Déu es va fer home per redimir-nos i obrir-nos les portes del cel. Aquesta meravellosa veritat revela que no estem destinats a una vida limitada pel temps i les circumstàncies terrenals, sinó que som cridats a una comunió eterna amb el nostre creador. L'encarnació no només ens revela l'amor infinit de Déu per cadascun de nosaltres, sinó que també ens ofereix l'esperança i la promesa de la vida eterna, on trobarem plenitud i felicitat amb ell per sempre. Que santa Maria, Mare de la Vida, intercedeixi perquè siguem constructors de la cultura de la vida.

Mons. D. Jossé Mavis Pérez

Bisbe de Canàries

*President de la Subcomissió Episcopal per a
la Família i la Defensa de la Vida*

Mons. D. Ángel Pérez-Pueyo

Bisbe de Barbastre-Monçó

Mons. D. Sabans Montoya Torres

Bisbe de Calahorra i La Calçada-Logronyo

Mons. D. Francis Cogli Hellí

Arquebisbe emèrit de Burgos

Mons. D. Juan Antoni Feigla

Bisbe emèrit d'Alcalá de Henares

